

Чиме Сирија може узвратити (I)

Пише: Аљоша Димитријевић
субота, 31 август 2013 12:30

(Аљоша Димитријевић-Advance.hr)

Водећи се јучерашњом изјавом Валид ел Муалема, сиријског министра спољних послова у којој је рекао да ће Сирија све изненадити у случају врло евентуалне војне агресије на ту земљу, одлучио сам да проучим које су опције на столу сиријском војном врху.

Могуће опције деловања сиријске противваздушне одбране

Прво бисмо требали да размотримо које снаге стоје насупрот сиријске војске у овом врло могућем војном нападу западних савезника. Размотримо такозвани први талас који би обухватио само напад уз помоћ врло прецизних ракета великог домета типа *томахавк*, а никако не би укључивао напад уз помоћ војног ваздухопловства, јер би због вероватно врло јаке противваздушне одбране сиријске војске могао проузроковати обарање одређеног броја западних авиона и губитак пилота што никако не би ишло у прилог овим нападима, који ће се ионако одвијати без подршке западне јавности. Напад војног ваздухопловства је остављен за други талас, док не дође до неутрализације сиријске противваздушне одбране.

Тренутно стање сиријске противваздушне одбране је веома упитно или је то само део тактике да се покаже како изгледа проблематично, а видећемо и зашто. Сетимо се само неометаног бомбардирања војних инсталација од стране израелског ратног

Чиме Сирија може узвратити (I)

Пише: Аљоша Димитријевић
субота, 31 август 2013 12:30

вазухопловства у протеклим мјесецима. ИАФ (*Isreal airforce*) није имао губитака у тим нападима, а сиријска страна колико је познато није уопше деловала по израелским авионима. Први талас крстарећим пројектилима до којег ће вероватно доћи у наредним данима има за један од задатака проверити тренутно стање сиријске противваздушне одбране. Сиријском војном врху су на располагању две опције. Максимално жесток одговор по надолазећим томахавак ракетама или апсолутно мировање противваздушне одбране.

Arleigh Burke разарач носи у просеку око 45 крстарећих пројектила типа „томахавак“

Прва опција би укључивала обарање великог броја надолазећих томахавак ракета које у зависности од варијанте и нису тешке мете за савремене апарате ПВО (протузрачне одбране) које поседује Сирија јер се крећу подзвучним брзинама. Једино најновије варијанте томахавак-а типа *Block IV* имају смањену радарску видљивост и теже су за откривање земаљским радарским системима.

Обарањем великог броја западних ракета сиријска ПВО би показала да је још увек веома живав противник, за одређени временски рок би одложила други талас бомбардирања, смањила би могућу штету по војне инсталације који би могле проузрочити оборене крстареће ракете, али би исто тако одала своје положаје и тактику.

У другом таласу напада који сигурно следи, само је питање временског оквира, уз помоћ западних авиона уништавање овакве разоткривене сиријске ПВО би било знатно лакше.

Чиме Сирија може узвратити (I)

Пише: Аљоша Димитријевић
субота, 31 август 2013 12:30

Један од примјера оваквог деловања је и напад савезничке коалиције на ирачку ПВО за вријеме Пустинске олује 1991. године. Тада је ирачка ПВО одговорила свим средствима по западној коалицији и врло брзо је била разоткривена и уништена.

OSA II ракетни бродови у једној од сиријских лука

Иако не можемо у потпуности повући паралелу са сиријском војском јер је ирачка ПВО била потпуно централизовано командована из једног пункта, а и обученост припадника сиријске војске за разлику од Садаме је на знатно већој разини, требали би овај догађај имати на уму. Други занимљив догађај сеже у вријеме Јомкипурског рата 1973. године између Сирије и Израела када су Израелци потакнути губитком великог броја пилота и авиона деловањем сиријских земља-ваздух система чврсто одлучили кренути у развој беспилотних летелица и промене тактике употребе својих ваздушних снага.

У следећем великом војном сукобу - Либанском рату 1982. године, Израелци су употребили своје беспилотне летелице у првом таласу који је послужио као мамац на ког је сиријска ПВО испуцала велик број ракета и открила своје положаје, одмах за првим таласом Израел је упутио и други талас. Други талас су чинили борбени авиони који су потпуно уништили сиријску противваздушну обрану, током рата уништено је свих 28 SAM (*Surface to Air Missile*) сиријских лансера. Ова два догађаја свакако се морају имати на уму уколико сиријска војна команда одлучи деловати првом опцијом.

Чиме Сирија може узвратити (I)

Пише: Аљоша Димитријевић
субота, 31 август 2013 12:30

Друга опција укључује помало чудну, крајње неочекивану, али можда и добитну тактику, потпуно мировање сиријске ПВО. Што би се изгубило, а што добило овом тактиком? Дошло би до уништења свих циљева који би били гађани с томахавк ракетама. Ти циљеви подразумевају пре свега командна места, стационарне радарске станице, непокретне делове противваздушне одбране, аеродроме, војна складишта и друге сличне циљеве. То би био значајан губитак. Овај губитак би се исто тако десио и с првом опцијом, али уз знатно већи број употребљених томахавк ракета и уз већи временски рок.

Прва опција би укључивала повећан морал сиријске војске због обарања одређеног броја томахавк-а, а друга опција би било деморализирање сиријске војске. Прва опција би укључивала одржавање на животу и употребу сиријског војног ваздухопловства који би помагали трупе на терену још неко вријеме, али само неко време када би и аеродроми били избачени из строја због премоћи у броју крстарећих ракета које би биле испалјене. Прва опција би подразумијевала откривање и уништење не само стационарних већ и мобилних система ПВО које су од круцијалне важности за опстанак сиријске могућности да се одбрани од нападача из ваздуха.

Tir II испалјује ракету C-802

Друга опција подразумева уништавање стационарних ПВО система, али и преживљавање и прегруписање огромног дела мобилних ПВО система. Друга опција би дала крајње лажну слику о стању сиријске ПВО и западна коалиција би веројатно пре времена кренула у пуном обиму у напад борбеним авионима на Сирију. Ово би дало

Чиме Сирија може узвратити (I)

Пише: Аљоша Димитријевић
субота, 31 август 2013 12:30

могућност мобилним системима о чијим типовима ћу говорити у другом делу текста да задају веома јак ударац по авионима НАТО-а. Губитак већег броја пилота је једино што може снажно подићи притисак западне јавности на ову агресију да је оконча пре времена. За губитак томаhawk ракета из прве опције нико неће марити, али за губитак пилота из друге опције свакако да ће западне вође трпити страховит притисак. Ако је сиријска војска у стању да преживи велика разарања и ужасан пад морала прихватајући другу опцију, онда би ова опција можда могла бити и добитна.

Сабијена у ћошак □ Сирија може да делује прва

Сад треба размотрити да ли треба деловати превентивно и ударити први и чиме ако је то уопште изводљиво. Мада звучи крајње нереално ни ова опција није немогућа. Треба само повући још једну паралелу из прошлости, а то је деловање Израела у Шестодневном рату 1967. године. Они су, знајући да се припрема велики напад на Израел од стране моћнијег и бројнијег противника, покренули превентивни напад пре свега на египатско ратно ваздухопловство и у првом дану га готово уништили. Хипотетичким потапањем нпр. два америчка брода класе *Arleigh Burke* и погибијом неколико стотина америчких морнара или би се рат распламсао или би био обустављен, услед притиска јавности.

Рат ће се свеједно распламсати и САД се неће смирити док потпуно не уништи Сирију у оваквом облику у којем је познајемо. Стога ако би Сирија и предузела овакав очајнички превентивни напад то и не би био глуп потез знајући каква је судбина чека. Напад је најбоља одбрана. Сада да видимо да ли је такав напад могуће извести.

Чиме Сирија може узвратити (I)

Пише: Аљоша Димитријевић
субота, 31 август 2013 12:30

